

1/2-7

Professor Skodvin svarer meg i Aftenposten 4. februar. Han stiller opp 5 punkter angående kapitulasjonen i Trondheim 10. juni -40, som jeg ikke erklærer meg uenig i, selv om jeg naturligvis ikke kan si at ja, slik og bare slik kan det henge sammen. (Det kan forøvrig heller ikke professor Skodvin, hvilket han gjør oppmerksom på ved å bruke vendingen: «Det er sannsynleg.»)

Men så later professoren til å mene at dersom jeg ikke erklærer meg helt eller delvis uenig i hans 5 punkter, så er jeg automatisk enig i følgende: «avtaleteksten vart endra fordi dei tyske forhandlarane nå kjende til at avtalen ikkje kunne gjelda for alle norske styrkar.»

Siden undertegnet avtaletekst innleder med «Die gesamten norwegischen Streitkräfte legen die Waffen nieder...» er det umulig Waffen nieder...» er det mulig for meg å følge professoren så langt. Han må simpelthen ha foretatt seg noe med logikken, som får stå for hans egen regning.

Hans neste avsnitt dreier seg om opplysninger som de norske forhandlerne, ifølge Skodvin, ga til de tyske forhandlerne, nemlig at Konge og Regjering hadde forlatt landet og aktet å føre krigen videre, og at de norske forhandlerne bare hadde fullmakt til å ordne avvikling av de stridskrefte som var tilbake.

Jeg skulle tro at når professor Skodvin skriver at dette er klart dokumentert, så tenker han også på de norske forhandlerne fremstilling her. Kanskje han ikke gjør det. I allfall vil jeg referere litt fra general Erich Buschenhagens brev til statsstipendiat i historie, Sverre Hartmann, 6. juni 1969. (Aktuell nr. 38, 1970). Det var som kjent Buschenhagen som ledet den tyske forhandlingsdelegasjonen og underskrev kapitulasjonsdokumentet. Han kan ikke mistenkes for noen som helst interessebetont erindringsforykning. (Alle understrekninger Buschenhagens.):

«For vurderingen av betydningen av og gyldighetsområdet for kapitulasjonsavtalen i Trondheim kan etter min mening utelukkende den ordlyd som de befullmektigede representanter for de to parter undertegnet den 10. 6. 1940, ha relevans.»

Avtalen tok sikte på «...ikke bare 6. divisjon, men samtlige norske stridskrefter...»

General Buschenhagen påpeker så en rekke logiske følger av den totale kapitulasjonen. Professor Skodvin kjenner dem vel — og flere til?

Det virker som om professor Skodvin er kommet i skade for å overbetone betydningen av hva

Konge og Regjering, og for den saks skyld de norske forhandlerne, sa eller ikke sa i anledning av kapitulasjonen. Hovedsaken er, etter min mening, ikke hvorfor avtaleteksten ble endret litt, kanskje forsterket litt, men at den ble undertegnet.

Og hovedsaken i denne debatten er hvordan professor Skodvin før endringen kan kalle dokumentet en avtale om total og endelig kapitulasjon, og etter endringen tvertimot kaller det en avtale om avgrenset kapitulasjon. All den stund endringen bare er formell og ikke reell.

Nørholm, 5. februar.

Arild Hamsun.